

af Gud, kirke og kristne mennesker blot stemmer i med. Eller er du klar over, at man adlyder Gud allermost ved at være ham bekendt – nogle siger også: ved at bekende ham.

En spejder er lydig.

(Fortsat fra side 4)

men det har ikke noget med friluftsliv at gøre.

Giv blæksprutten en spejderlilje i panden. Nu ser den straks meget mere tilforladelig ud. Nu vil armene trække dig ud til alt det herlige i naturen – med vold og magt? Ja, man skulle sandelig tro, det var nødvendigt – så sløv du efterhånden er blevet. Tag dine støvler på, spring på cyklen, skynd dig ud til det primitive. Det er allermost herligt nu. Væk fra alle blæksprutter, så tager vi fat på spejderlivet. Det var et nytårsfortsæt. Det gælder alle de mavesure og alle de sløve, der endnu er tilbage i korpset.

Jørgen Sletved.

(Fortsat fra side 14)

– og da Goofy var til salg

I eksemplet her havde patruljerne selv lavet hele fejden, og de benyttede sig ikke af prøvestof under den. Men man kan også lave en fejde, hvor man beder tropføreren eller en af hans assistenter om at lave opgaverne, og man kan også benytte sig af prøvestof, sporing for eksempel.

Har du ikke selv Væbneren fra 1957, så lån den af din tropfører, og prøv så at læse historien om Goofy, side 12 i januarnummeret. Den viser, hvordan man kan lave en fejde med tropfører og prøvestof. Og den er ganske sjov, historien.

God fornøjelse med jeres patrulje-fejde! Lf.

»ROLAND-POSTEN«

KFUM-Spejderne i Danmark.

Red.: J. Bay Kristensen, Agrupskov, Bjært. Tlf. Sdr. Bjært 149.

Eks.: KFUM-Spejderne, Amallegade 24, København K.

Tryk: Aarhus Stiftsbogtrykkerie.

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

1959

B-P. sagde:

Hvis en dreng virkelig træner sig selv i spejdersport, vil han til sidst have et vist krav på at kaldes spejder og et mandfolk og vil opdage, at han ikke har svært ved at klare sig selv.

Nr. 1, januar

ROLAND-POSTEN

am.

ROLAND

Roland Phillips var den mand inden for spejderbevægelsen i England (og dermed i hele verden), der først fik øjnene op for, at man måtte gøre et eller andet særligt for at hjælpe patruljeførerne med det vigtige arbejde, man betroede dem. Derfor blev dette

blad kaldt »Roland-Posten« – idet også det skulle være en hjælp til dygtiggørelse af vore patruljeførere. Denne årgang af RP kunne få fællesoverskriften

»ROLAND«

Vi vil i år beskæftige os med de ting, som først og fremmest har tilknytning til dette navn. Den store, ansvarsbevidste spejder, patruljeførers symbol er »Roland«.

Patruljeføreren tager på

ROLANDLEJR

for at dygtiggøre sig og inspireres til det daglige patruljearbejde og for at snakke med kammerater om patrulje problemer.

Patruljeføreren er klar over, at han først er færdiguddannet som spejder, når han bærer Rolandmærket på brystlommen, og han gennemfører derfor træningen til

ROLANDPRØVEN

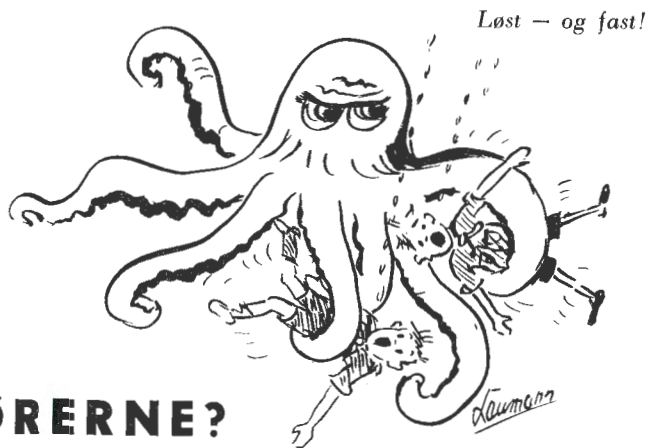
Når denne er klaret, kan du stå som et ideal for din patrulje – og det var det, der var meningen.

ROLANDSPEPJDER

er den, der gennem rolandlejr og rolandprøve og ved dygtigt patruljearbejde viser, at han *vil noget* med sit spejderarbejde.

PATRULJE

FØRERNE?

Egentlig skulle ovenstående tegning illustrere, hvad redaktøren af RP kunne tænke sig at gøre ved dig og alle Danmarks 1000 patruljeførere og lige så mange assistenter.

Enten må I ikke være kommet til alfabetet i skolen endnu (der er jo nogle skoler, hvor man gemmer det til sidst), eller også aner I endnu ikke, at *spejderliv er primitivt liv*, og vi har faktisk haft en konkurrence løbende for at belønne de virkelig primitive.

Der er selvfølgelig også den mulighed, at vi har så få, der er rig-

tige spejdere, at det ikke er en konkurrence værd. – Hvad mener du egentlig? – Næh, jeg ved godt, at det kommer der heller ikke noget svar på.

Mon ikke du har hørt, at *spejderliv er en herlig leg*? Det skulle i hvert fald gerne være det, og derfor er heller ingen fornuftbestemt fører sur eller ærgerlig over, at legen ikke lykkedes. Vi holder bare op med at lege. Vi finder på noget nyt – simpelthen. Ligesom alle andre børn gør det. Måske kender du nogle førere, der er lidt mavesure, når det ikke går, lige som de vil

have det. Somme er så sure, at det kan lugtes hundrede kilometer bort, men den slags tænker vi slet ikke på nu, for spejderliv er et herligt liv.

Men hvorfor leger vi – du så ikke spejdere for fuld kraft i vor fritid? Kig engang igen på »redaktøren«. En rigtig blæksprutte er han. Lad

os se på ham kun som blæksprutte. Han har mange arme ude. En står der bio på. En anden står der danseskole på. Jazz kunne være navnet på en tredie. Og nu kan du sagtens finde navne til resten af armene. For det er alt det, de fleste meget hellere vil. Du har også lyst til at lade dig fange ind af disse arme, (Fortsættes side 16)

RP – 1959

En redaktør gør sikkert klogt i at offentliggøre et program for den kommende årgang i det første nummer. Så tvinges han til at følge en bestemt linie – og det tjener sikkert helheden.

Foruden de på side 2 nævnte emner vil vi i år – som sædvanlig – bringe en serie tips til det daglige patruljearbejde. Det er meget svært at sidde og vride lege og småvælsler ud af ærmet, og I tilgiver sikkert, at *Kaj Johansen*, Kolding, som laver disse tips, af og til hugger lidt fra et andet blad, som I sikkert ikke har læst.

»Gamle Vandrere« (*Koldsø, Kolding*) bringer i år en serie artikler om undervisningsmateriel – det lyder skoleagtigt – og det er det også, for så vidt som skolen kan give os en mængde tips om, hvordan vi ved hjælp af tavler, plancher m. v. kan gøre et svært emne overskueligt.

Jørgen Sletved, Århus, skriver »Løst – og fast«, det kan rumme alt fra »snerter« til tips om både det ene og det andet. Der er altid noget i hans pen.

Ja, *Gotfred Mortensens* tegninger skal vi heller ikke savne. Han tegner en 3-sidet artikel på en side, så det er pladsbesparende – og mange patruljeførere er vel heller ikke rigtigt vokset ud af tegneserialderen? Det var dem, der gav ideerne – du er den, der bruger dem!

RP.s konkurrence slut

Så er RP's »primitive konkurrence« slut, og der kom alligevel nogle bidrag. Redaktionen siger tak til de patruljer, der tog sig sammen og fik sendt et bidrag. – Her er vinderne:

1. præmie: Et spejlkompas: »Delfinerne«, Risbjerg.
2. præmie: Et Silva-kompas: »Høgene«, Andst.
3. præmie: Et lille Silva-kompas: Poul Jacobsen, Nykøbing M.

– til lykke – og så håber redaktøren på bidrag fra andre patruljer – også uden konkurrence-momentet.

Indbagt æblering:

Tag på en søndagstur, tænd ild med ildbør, vask jeres spade og tilbered en tyk pandekagedejg (mel og mælk røres sammen og hældes over et æg (både blomme og hvide). Der tilsættes lidt sukker og evt. bagepulver). Et æble skrælles og skæres i skiver, mens noget margari-

ne smeltes på spaden. Æbleringene dyppes i dejgen og bages på spaden ca. 5. min. på hver side. Hvis man drysser lidt sukker over, smager det ekstra godt.

Velbekomme!

Apropos ideer som vi selv synes er gamle, men som for andre kan være ukendte, er her følgende:

Skær et æble midt over og skær kærnehuset ud. Udfyld fordybningerne med brunt sukker og læg de to æblehalvdele sammen i et stykke folio. Pakken lægges ind i gløderne i ca. 10 min.

Det kan ikke mislykkes!

Der er ikke noget, der er så spændende for en dreng som at ligge blandt gode kammerater omkring et lejrbrød og få lov til at bage snobrød. — Men kom først en pølse på, derefter dejgen. Pølse og brød i ét. Det er noget, der trækker!

Hvis I gerne vil bruge bageovn, så få fat i en rund metalkasse i stedet for de firkantede. I kan få en sådan for en billig penge, praktisk talt overalt. I kan bruge en metalplade til at bage på.

Delfinerne, Risbjerg.

Dagbogen

Står I lige for at skulle begynde en ny dagbog i patruljen, så prøv for en gangs skyld noget nyt! Hvorfor nøjes med et almindeligt kvart-hæfte, når træ, skind og birkebark afgjort er mere inspirerende. Her er et par tips, som skal give jer idéer, men som afgjort ikke er ment til plagiat.

En ringbog er praktisk, men de, mau kan købe, er endnu mere kedelige end kvarthæftet; men det er jo kun arrangementet med ringene, I skal bruge, så hvorfor ikke tage det fra et ringbind, hvor bindet

ikke kan mere. En bog helt i rulleform vil jeg ikke anbefale; det tager så irriterende lang tid at finde tilbage; men en mellemting som Mohikanernes indbundet i birkebark, det var da noget nyt, eller hvad mener I om en palmebladsbog med løse blade af karton med bind af 5 mm krydsfinér rigt dekoreret og sammenbundet med en snor i patruljefarven. Sammenlimet pergament i fortløbende bane falset skiftevis til højre og til venstre giver mulighed for fortsat dekoration, det kunne egne sig til ceremonien, op-hængning eller udstilling.

Den sidste mulighed, som er angivet på tegningen, viser et bind, som kan lægges omkring et almindeligt kvarthæfte, hvis I allerede er begyndt på et sådant; det kan laves af skind, lærred eller andre slidstærke stoffer, men I må under alle omstændigheder gøre noget ud af dagbogen; den virkelig levende patrulje kan ganske simpelt ikke undvære en værdig ramme om patruljens krønike; men vil før eller senere komme til at respektere den som en klenodie, der rangerer umiddelbart under patruljestanderen.

Grå gæst.

MED RINGSYSTEMET
 FRA EN GAMMEL BREV-
 ORDNER, BIND AF 3 MM.
 FINER BEKLÆDT MED
 PELSVERK ER MAN
 SIKKER PÅ ET VÆRDIGT
 RESULTAT, NÅR PATRUL-
 JENS MÆRKE FØRST ER
 SAT PÅ FORSIDEN,

EN INDIANER-
 PATRULJES DAGBOG
 ER GODT INDBUNDET I
 OPKLÆBT BIRKEBARK,
 EVNT. MED EN SKALPLOK,
 DER HAR DEN PRAKTISKE
 OPGAVE AT FUNGERE SOM
 SEGL,

PALMEBLADSMANUSKRIP-
 TET KAN I FREMSTILLE AF
 KARTONTYNDT FIBERPAP,
 DER MINDER IKKE SÅ
 LIDT I FARVEN OM DE
 ORIGINALE PALMEBLADE,

JEG HAR
 SELV SOM
 PATRULJEFØRER SAVNET MULIG-
 HEDEN FOR AT LAVE EN FORT-
 SAT DEKORATION, OG FØRST
 SENERE MØDT DETTE
 KOLUMBUSÆG; DET ER LAVET
 AF KALKERPERGAMENT, DER
 KAN FÅS I METERSVIS TIL EN
 RET BILLIG PRIS,

TIL DET
 ALMINDELIGE
 KVARTHÆFTE HAR I
 HER ET ENKELT RIDS AF
 ET OMSLAG. FÅ I HVERT
 FALD LAGT ET BIND OM
 BOGEN; DEN ER JO ELLER
 SKULLE GERNE VÆRE
 PATRULJENS NÆSTSTØR-
 STE KLENODIE.

7cm. 0 ← 26cm. → 0 7cm. 10cm.

← 12cm → SYNING → 12cm →

MOHIKANERNE
 UGLER

sm.

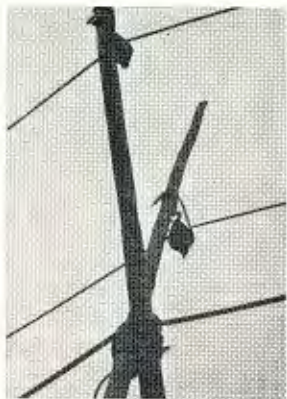

Fig. 1

Det er ikke nogen hemmelighed, at dette blads redaktør har moret sig ganske storartet med pionerarbejder. Der er faktisk ikke noget »spejderarbejde«, der morer ham mere.

Derfor er han også af den overbevisning, at andre spejdere morer sig akkurat lige så godt ved pionering, og da det netop i de kommende 3-4 måneder er

Pionertid

kan han ikke lade være med at tage endnu et par billeder og et par tips frem. Jo, det er pionertid, for nu ligger der i hver eneste gran-skov et stort antal rafter, som skov-

OPSTRAMNINGER

fogden gerne lader jer låne, og pionerarbejder giver varme og egner sig derfor til vinterarbejde. På med vanten!

Opstramninger er halvdelen!

Et pionerarbejde »der står« er et rigtigt pionerarbejde, men man får aldrig et tov-opspændt pionerarbejde til at stå uden en eller anden form for opspænding. Tovet »gi'r sig« under arbejdet med det, rafterne giver sig, synker i jorden o. s. v. Derfor er et rigtigt pioner-

Fig. 2

arbejde forsynet med opstramninger alle de steder, hvor det slappes.

Taljer

Det er vel kun de færreste troppe, der er forsynet med et eller flere taljesæt, og har man sådanne, får man vel også lært at bruge dem. Fig. 1 viser en god måde at anbringe håndtovene i en tovbros på. Enkelt-taljer på den en saks-bukspidser gør det mnligt at stramme håndtovene enkeltvis og samme princip kan anvendes overalt, hvor man

Fig. 4

Fig. 3

skal stramme et enkelt tov og hvor dette tov kan strammes tilstrækkeligt med håndkraft. Altså tovet igenem en enkelt talje – og så stram til.

Dreje-besnøringen

Det gør imidlertid ikke noget, om I ikke har taljer, for der findes særdeles gode opstramninger uden brug af taljer – og det er på en måde mere spejdermæssigt at klare sig med tov alene.

Fig. 2 viser dreje-besnøringen. Det tov, der skal strammes, fastgøres på midten af en pæl, der rager ca. 1 meter op over jorden. Dreje-besnøringen lægges fra det øverste af denne pæl til midten af en lige så høj pæl, der holdes i stilling af harduner til en pløk evt. med pløkkforstærkning. Ang. selve

dreje-besnøringen: se tovværksarbejder.

Opstramningen med en sådan besnøring er mindst lige så kraftig, som en dobbelttaljes opstramning, men skavanken ligger i, at man – og kun, hvis det hele er effektivt konstrueret – kun kan trække det hele ca. $\frac{1}{2}$ m.

Vægtstangs-opstramningen

Hurtig – men knap så stærk – er vægtstangsopstramningen på fig. 3. Vægtstangens ende støtter under en blok træ, der holdes på plads af solide pløkke. Rebet, som skal strammes, anbringes på vægtstangens nederste fjerdedel, og nu kan man udøve et temmeligt kraftigt træk i rebet ved træk i vægtstangens øvre ende. Når vægtstangen er »spændt«, holdes den på plads af to skrå barduner.

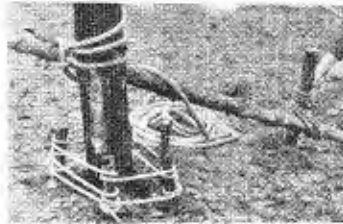

Fig. 5

Systemet har den fordel, at man meget hurtigt kan spænde og slække.

Vinde-opstramningen

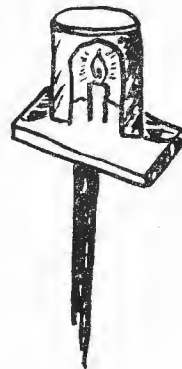
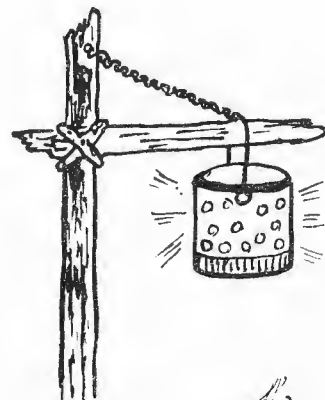
Den mest effektive opstramning vises på fig. 4. Den kan give en meget kraftig opspænding, og det er ret ubegrænset, hvor langt tovet kan spændes.

»Vinden« er en lodret stående stamme ($1\frac{1}{2}$ m), som graves 30–40 cm i jorden. Hullet skal graves, før vinden skal dreje »let« i hullet. En løs løkke laves på et tovestykke. Løkken lægges om vindens øverste del og fastgøres med pløk og pløkeforstærkning, således at det ikke »går sig«. Det tov, som skal strammes, fastgøres med et dobbelt halvstik om en rafte, og nu viser billedet formodentlig hvorledes opstramningen foregår. »Vinden« skal under opstramningen dreje med rundt! Det er derfor vigtigt, at de to tove i fællesskab trækker nedad i vinden, så denne holdes på plads. Risikoen er, at vinden »hopper op«, men dette kan man sikre sig imod, som vist på fig. 5.

Og så ud med patruljen på pionerøvelse!

Lys i lygten

På patruljens rådsplads i skoven eller måske i jeres »hule« bør I have nogle rigtige lejrlygter. Disse her er klippet fra »scouting« og du kunne jo ordne det således, at hvert medlem af patruljen til næste råds-møde medbragte en lygte og et stearinlys – der er nok af dem her efter jul – og så vil I få et hyggeligt råds-møde og gode dekorationer til patruljelokalet.

Glædelig nytår!

Medarbejdere og redaktør ønsker alle RP's læsere et rigtig glædeligt nytår!

Vi har været glade for det forløbne år, hvor abonnement-tallet er steget, og hvor vi flere gange har hørt om tilfredshed med bladet.

Vi håber, at vi igen i år må forøge læserskaren og at vi må høre fra mange af jer.

Hjertelig spejderhilsen

red.

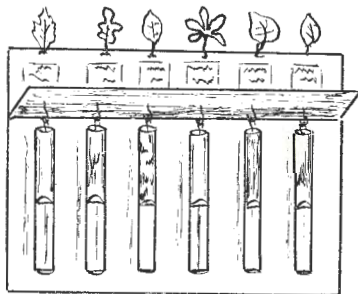
Midt
i
en

SPUTNIKTID

Mon ikke det er gået sådan i de fleste troppe ud over vort land, at det primitive spejderår er blevet en vældig succes. Her i en tid hvor sputnikker flyver os om ørerne, og vor tilværelse fra dag til dag bliver behageliggjort med de og de tekniske finesser, er det ligefrem en befrielse at komme på week-end-tur ud i skovhytten langt borte fra al civilisation med troppen og opleve naturen og efterleve et døgn af vore forfædres for årtusinder siden. En lørdag eftermiddag i oktober startede man af sted med kun et ildbor, et stykke råt kød og en pose mel + forskellige ingredienser. Skulle det virkelig lykkes at få ild eller kunne man ligeså godt gøre sig sin skæbne klart – sultedøden i junglen. Alene tanken om aldrig mere at skulle se mor og far

Det primitive år

eller de andre drenge der hjemme i gaden mere, fik een til at trække i buen til det yderste. Selvfølgelig var det et slid, men øvelse gør mester, og hos os lykkedes det virkelig alle patruljerne, nogle oven i købet flere gange, at få ild. Og tænk hvilke retter mad der kunne laves; hvis man så tillige havde en rulle folie med. Det var kræs, som nok kunne få selv den mest kræsnes tænder til at løbe i vand. Den anden form for ildtænding med stål og flint (+ ståluld og blå) blev også prøvet. Men vi blev hurtigt enige om, at det var der nu ikke meget sjovt i, og desuden kunne man jo også diskutere, hvorvidt det var primitivt at anvende ståluld. Vore kære forfædre har næppe brugt det, og ville uden al tvivl have kaldt det en luk-

sus uden lige. Nej, så var ildboret noget andet – virkelig spejdersport – og noget som må tiltale enhver rask dreng.

Allerede her i begyndelsen af december kan vi næsten for alle patruljers vedkommende melde klar med andet kvartalsprogram.

Efter en kort instruktion har alle patruljerne på eget initiativ arrangeret ture ud i skoven. Selv om skoven på denne årstid tilsyneladende er uddød, vil man dog snart opdage, hvis man bruger sine øjne og holder sanserne åbne, at her rører sig et pulserende dyreliv. Mange spændende oplevelser og interessante iagttagelser kan mange drenge berette om efter en sådan tidlig søndagmorgentur.

Efter at have taget de første afstøbninger og samlet træstykkerne sammen kommer arbejdet med at lave positive og opsætte træstykkerne. Her er der store muligheder for at få afløb for sin kunstneriske sans, og en smuk opsat træsamling på en krydsfinerplade er en pryd i ethvert patruljelokale. – På foregående side vises et eksempel på, hvordan det kan gøres. Den skal dog ikke efterlignes, men kunne måske

give en og anden en idé eller et fingerpeg.

Er I kørt trætte med arbejdet, så arranger en tur med patruljen en søndag morgen ud i skoven og er I vågne og bruger jeres sanser, kan jeg garantere jer nogle fornøjelige og oplevelsesrige timer blandt naturens fauna.

God jagt og godt nytår.

Grå bjørn.

Til R. P.

Jeg vil her fortælle om to forskellige bagemetoder, som vi her i Uglepatruljen har prøvet. Den første vi prøvede var i en stenforet ovn. Vi gravede ovnen ind i en skrænt og forede den dernæst med flade sten, som vi fandt. Så borede vi et hul i ovnens loft, for at der kunne blive træk deri. Dernæst tændte vi ild inde i ovnen. Ilden lod vi brænde i ca. 1 time eller mere. Da vi regnede med, at ovnen var varm, skrabede vi ovnen ren og lagde dejgen ind. Så tækkede vi røghullet og indgangen til med sten. Bollerne lod vi bage i ca. ½ time.

Med venlig hilsen.

Uglerne,

Rovfugletroppen, Holbæk.

EN PATRULJEFEJDE

- var det ikke noget for jer

Er det dig, der et kvarter før patruljemødet sidder og mangler arbejdsstof til programmet?

Eller er det dig, der slet ikke lægger program?

Er det dig, der for øjeblikket er sur og træt af det hele, fordi materiellet er beskidt og medlemmerne ikke vil betale for sidste års Spejderjul?

Eller er det dig, der er utrolig vaks for tiden, med en patrulje, hvor alt går som var det smurt?

Sådan set er det i denne sammenhæng ligegyldigt hvilket af spørgsmålene, du vil svare ja på. For du og din patrulje vil i alle tilfælde få noget ud af at være med i en patruljefejde.

Ham, der manglede stof, vil få nogle timer til at gå godt, mens fejden løber – så mangler han ikke stof så længe. Ham, der slet ikke lagde program, vil for nogle ganges skyld holde gode møder og ture. Ham, der var sur og træt, vil blive

muntret op af patruljens interesse for sagen, og ham, der var ved at forsvinde langt ind i skyerne af begejstring over, hvor godt det går, vil få lejlighed til at prøve kræfter med andre og se, om det nu virkelig går så ovenud gevaldigt, som han regner med.

Da patruljeføreren forsvandt –

En patruljefejde er en kamp mellem to patruljer. Den kommer ikke resten af troppen ved.

Sådan havde en patrulje engang patruljeløb, og føreren stod post nede ved åen. Pludselig kom en af troppens andre patruljer sejlene i en robåd. De spærrede op på land, og kneblede patruljeføreren, og så tog de ham med i robåden. . .

Efterhånden som resten af patruljen uden fører kom til posten, opdagede de, at der var noget galt. Og så gav de sig til at planlægge hævn. Hammeren faldt, da den anden patrulje en week-end var på natløb. . .

(Fortsættes side 16)

LYDIGHED

1. møde

Luk. 2. 43-50.

Jesus var jo ikke i denne fortælling lydig mod sine forældre? Eller er forklaringen den, at han, da han var i templet – Guds hus – følte, at her måtte han blive? Så var han altså lydig mod Gud – og den samme lydighed kan vi præstere i dag. I kirken møder vi Gud og når du kommer i kirken, så kommer du der, hvor Gud vil, du skal være. Hvornår har patruljen forresten sidst været i kirke?

2. møde

Luk. 4. 5-8.

Djævelen frister til ulydighed mod Gud. Han gør det hver eneste dag året rundt. Han viser også dig alle jordens herligheder. Han får dig til at tro, at hvis du blot får en knallert, et par skjorter, en flot cykel eller hvad du nu ønsker dig, så er du rigtig lykkelig. Han får dig måske til at bedrage lidt for at få en ting, du gerne vil have. Men Jesus har forstået noget, som du måske også en vil forstå: Man bliver kun rigtig lykkelig ved lydighed mod Gud.

3. møde

Ap. G. 5. 27-32.

Og her gælder det noget. Disse farisæere havde korsfæstet Jesus, og de kunne også dræbe disciplene. Alligevel siger Peter: Man bør adlyde Gud mere end mennesker. Det kan godt være, at du slet ikke er klar over dette. Du er måske en af dem, der når kammeraterne gør nar